

SPOTKANIA SYNODALNE RUCHU ŚWIATŁO – ŻYCIE

Podsumowanie spotkania II – 14.01.2022r.

DROGOCENNA PERŁA

1. Modlitwa do Ducha Świętego i zawierzenie owoców Synodu poprzez odmówienie *Adsumus Sancte Spiritus*.
2. Przedstawienie się uczestników spotkania, osoby pierwszy raz obecne - w formule „mój pierwszy kontakt z oazą”. Zebrała się grupa prawie dwudziestoosobowa; zróżnicowana wiekowo i stażem w Ruchu Światło – Życie. Około 25% osób, które nie były na poprzednim spotkaniu. Trudno jest dobrać termin pasujący wielu osobom.
3. Grupki dzielenia - 4-5 osobowe, czas 30 minut na dzielenie Słowem Bożym w oparciu o fragment Mt 13,44-46 oraz pytania pomocnicze:
 - ✓ *Co w Ruchu/ Kościele jest dla mnie drogocenną perłą?*
 - ✓ *Co w życiu jest dla mnie tak ważne, że sprzedałbym wszystko?*
4. Omówienie celu spotkania – podzielenie się tym, co mnie buduje we Wspólnocie/ w Kościele, w odniesieniu do obszarów synodalnych i podział na 3 grupy 6-7 osobowe; pytania pomocnicze:
 - ✓ *Który obszar mogę przyrównać do perły, wartej moich wyrzeczeń?*
 - ✓ *Co mnie buduje w Ruchu/Kościele?*
 - ✓ *Czy odkrywam któryś z obszarów jako drogocenny i czy jest to stałe (a może trwa, jednocześnie zmieniając w czasie swoją formę – adekwatnie do etapu życia)?*
5. Synteza z grup:
 - 1) Grupa 1:
 - WSPÓŁODPOWIEDZIALNI W NASZEJ MISJI – mamy jako wspólnota świadczyć o dobrej twarzy Kościoła; we wspólnocie nabieram sił do bycia misjonarzem, mamy być świadkami;
 - ROZEZNAWANIE I PODEJMOWANIE DECYZJI – kadencyjność w Ruchu Światło – Życie i związana z tym decyzyjność prowadzi do nauki odpowiedzialności za innych;
 - FORMOWANIE SIĘ W SYNODALNOŚCI – w Ruchu jest synodalność (choć Kościół powszechny jest mało synodalny), bo droga formacji wspiera i wychowuje ludzi do służenia i podejmowania zadań dla innych; uczestnicy dzielili się, że ich życie zmieniło się podczas trwania w Ruchu, zmieniły się ich priorytety; chęć wyrzeczeń na rzecz wspólnoty;
 - TOWARZYSZE PODRÓŻY – podążanie razem, wspólnota, doświadczenie synodalności od początku – czy jej nie zgubimy/ nie zaprzepaścimy; nasz Kościół – na ile moje świadectwo może być odbierane przez ludzi na obrzeżach, którzy są obok, na zewnątrz, patrzą na Kościół.
 - WŁADZA I UCZESTNICTWO – mamy być czytelnym znakiem dla innych, pociągać ich do Boga, być ratunkiem na trudne czasy.

2) Grupa 2:

- SŁUCHANIE i ZABIERANIE GŁOSU - słuchać i być słuchanym, najpierw często ważne jest by być wysłuchanym, a dopiero potem uczymy się słuchać, co jest trudniejsze;
- TOWARZYSZE PODRÓŻY - wspólna pasja, wspólna grupa, wspólna formacja;
- DIALOG W KOŚCIELE I SPOŁECZEŃSTWIE – umiejętność dialogu z ludźmi we wspólnocie, z ludźmi w Kościele i z ludźmi poza nim; co mówić, na ile siebie odsłonić; Wspólnota jako grupa ludzi, którzy rozmawiają o wszystkim; Ruch musi być otwarty na zewnątrz, ewangelizować, zapraszać nowych członków, dbać o zbawienie innych poprzez swoją otwartość wobec nich;
- ROZEZNAWANIE I PODEJMOWANIE DECYZJI – rozeznawanie woli Bożej, czy to dzieło tak z pozoru fajne i potrzebne jest rzeczywiście wolą Bożą na teraz; rozeznawanie poprzez modlitwę i słuchanie; powrót do źródeł wizji księdza Franciszka Blachnickiego – niekoniecznie do tych samych rozwiązań; jak aktualne zdarzenia, czasy spotykają się z wizją Założyciela; umiejętność rezygnacji z tego, co nie jest wolą Bożą;

3) Grupa 3:

- FORMOWANIE SIĘ W SYNODALNOŚCI – formowanie się w Ruchu Światło – Życie to niezwykła perła; nauka wchodzenia w głąb siebie i równoległe wychodzenia na zewnątrz do drugiego człowieka;
- SŁUCHANIE i ZABIERANIE GŁOSU – radość z zabrania głosu i bycia autentycznie wysłuchanym;
- WŁADZA I UCZESTNICTWO – struktura władzy w Ruchu – jej sprowadzenie do służby, władza przechodnia, każdy może jej doświadczyć w pewnym momencie drogi; animator – drogowskazem, odpowiedzialnym za drugiego człowieka; wydobywanie dobra z ludzi, nauka współuczestnictwa i odpowiedzialności; dokonuje się zmiana myślenia – ideałem w Ruchu nie jest „człowiek orkiestra”, lecz ten, kto potrafi podzielić się zadaniami i zaufać drugiej osobie, której powierzył jakieś dzieło;
- TOWARZYSZE PODRÓŻY i CELEBROWANIE - Wspólnota jak rodzina; poznanie ludzi tak zafascynowanych liturgią, że samemu można przez to doświadczyć jej piękna; pokazanie, że świeccy również mogą uczestniczyć w liturgii, że jest ona również nasza; małe wspólnoty ożywiają wielką wspólnotę;
- ROZEZNAWANIE I PODEJMOWANIE DECYZJI – wołamy Ducha Świętego, by dobrze rozeznąć; wspólnie szukamy rozwiązań, możemy zapytać innych członków o radę i ufać, że będzie udzielona przez pryzmat wiary.

6. Podsumowanie, przypomnienie daty następnego spotkania – 11.02.2022r.

7. Apel Jasnogórski.